

Lənkəran mümkün neftli-qazlı rayonunun Maykop çöküntülərinin litoloji-petroqrafik xarakteristikası və kollektor sükurlarının petrofiziki xüsusiyyətləri

E.H. Əliyeva, g.-m.ed.,
K.H. Səfərli, A.Q. Bakirova, A.N. Nasirov
"Neftqazelmitdəqiqatlayıhə" İnstitutu

Açar sözlər: litologiya, litofasiya, Maykop, qumlu və alevoritli sükurlar, petroqrafik göstəricilər, məsaməlik, keçiricilik.

DOI:10.37474/0365-8554/2023-02-8-14

e-mail: kamala.seferli@mail.ru

Литолого-петрографические особенности майкопских отложений Лянкаранского нефтегазоносного района и петрофизические свойства пород-коллекторов

Э.Г. Алиева, д.г.-м.н., К.Г. Сафарли, А.Г. Бакирова, А.Н. Насиров
НИПИнефтегаз

Ключевые слова: литология, литофация, майкоп, песчаные и глинистые породы, петрографические показатели, пористость, проницаемость.

Детально изучены литолого-петрографические и коллекторские характеристики майкопских отложений. Майкопские отложения в этом районе характеризуются тuffогенно-осадочными комплексами большой толщины, сложенными глинистыми сланцами, глинами, алевролитами, песчаниками и конгломератами, в основном преобладают глинистые породы. Майкопские отложения претерпели фаунистические изменения в вертикальном и горизонтальном направлениях: нижняя часть майкопской свиты характеризуется глинистой фацией, а верхняя – песчаной и туфовой. Песчаники верхнемайкопских отложений характеризуются лучшими емкостно-фильтрационными свойствами, чем нижнемайкопские. Изучение этих пород имеет особое значение с точки зрения уточнения направления поисковых работ.

Lithologic-petrographic characteristics and petrophysical properties of reservoir rocks of Maikop sediments in Lenkeran oil-gas bearing region

E.H. Aliyeva, Dr. in Geol.-Min. Sc., K.H. Safarli, A.G. Bakirova, A.N. Nasirov
"Oil-Gas Scientific Research Project" Institute

Keywords: lithology, lithofacies, Maikop, sand and aleurite rocks, petrographic indexes, porosity, permeability.

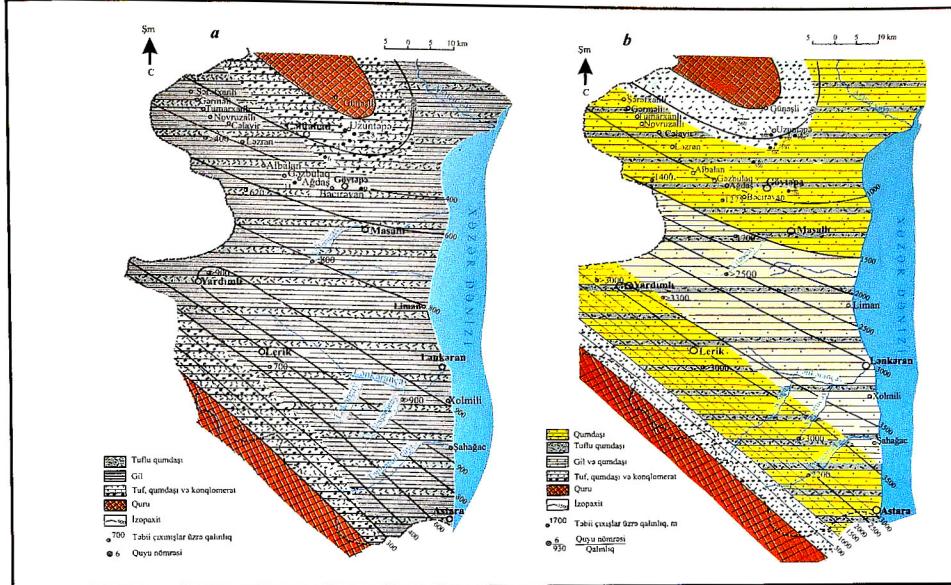
The lithologic-petrographic and reservoir characteristics of Maikop sediments are studied in detail. Maikop sediments in this region are characterized with tuffogenic-sedimentary complex of large thickness, layered clay slates, clays, aleurites, sandstones and conglomerates; clay rocks are dominant. Maikop sediments underwent facies changes in vertical and horizontal directions: the lower part of Maikop suite is characterized with clay, and the upper one – with sand and tuffogenic facies. The sandstones of Upper Maikop sediments are defined with better filtration capacity properties than those of Lower Maikop. The research of these rocks has a special significance for the specification of direction of the exploration surveys.

Lənkəran mümkün neftli-qazlı rayonu Talyş dağlarının şimal - şimal-şərq, Muğan düzünün cənub-qərb kənar hissələrini əhatə edir və mürəkkəb tektonik quruluşa malikdir. Bu ərazilərdə neft-qaz təzahürləri əsasən Talyş qırışılıq sisteminin düzənlilik və şimal yamacının dağətayı zolağında müşahidə olunur. Lənkəran mümkün neftli-qazlı rayonunda Üst Maykop çöküntülərindən üst Sarmat çöküntülərinəndək olan sükurlar yer səthində çıxır.

Maykop lay dəstəsinin ümumi qalınlığı 3000 m olmaqla (Hadum horizontu qalınlığı 800 m) əsasən

tuflu qumdaşları və konqlomeratlarla növbələşən gilli sükurlarla səciyyələnir. Tuflu qumdaşları dağınık effuziv sükurlardan ibarətdir. Talyş zonasında Viləşçay və Bolqarçaylar arası hövzədə Hadum horizontunun üzərində Perembəl lay dəstəsi (Orta Oliqosen) transgressiv yatr. Bu lay dəstəsinin alt hissəsi litoloji cəhətdən iri çinqıl laylı konqlomerat və tuflu qumdaşları ilə mürəkkəbləşir [1]. Şişnəvar lay dəstəsinin orta hissəsində isə konqlomeratlar yoxdur və qumdaşı laylı gilli şistlərlə səciyyələnir (şəkil 1).

Şişnəvar dağından şərqdə Daşkənd ərazisində

Şəkil 1. Lənkəran mümkün NQR-in Hadum horizonu (a) və Maykop lay dəstəsi (b) çöküntülərinin litofasiya və qalınlıqlar xəritəsi

Şişnəvar lay dəstəsində konqlomeratlar itir. Layın qalınlığı 900 m-dir. Burada kobuddənəli qumdaşlı layı müşahidə olunur. Lay dəstəsinin orta hissəsində gilli şistlər qumdaşlarına nisbətən üstünlük təşkil edir. Yarımdəstənin yuxarı hissəsi isə əsasən qumdaşlarından ibarətdir. Layın qalınlığı 1300 m-dir [2].

Talyş dağ silsiləsinin şimal-şərq və şimal-qərb hissələrində Maykop lay dəstəsi litoloji xüsusiyyətlərinə görə dörd dəstəyə ayrılmışdır.

1-ci dəstə litoloji cəhətdən konqlomeratlar, qumdaşları və gillərin növbələşməsindən ibarətdir. Konqlomeratlar, qumdaşları iri çinqıl, kobuddənəli qumdaşları, mergel və gillərdən ibarət olaraq qeyri-karbonatlı və ya zəif karbonatlıdır. Maykop lay dəstəsinin 2-ci dəstəsi əsasən gilli dir: gillər tünd-qəhvəyi, boz, qeyri-karbonatlı, arabir qumlu, balıq və bitki qahqları ilə səciyyələnir. Bəzən qumdaşı araqtları müşahidə olunur. Gil layında linza şəkilli dolomitləşmiş mergel laylarına da rast gəlinir. Bu dəstənin qalınlığı 450 m-dir. 3-cü araqtın qalınlığı 72 m-dir və əsasən qumlu dur. Qumdaşı laylarının qalınlığı 5–6 m, gil laylarının qalınlığı isə 0.05–0.4 m-dir. Qumdaşları boz rəngli, əsasən xırda və orta dənəlidir, bəzən iridənəli, sıxlasmış və əhəngdaşlıdır. Gillər boz, yaşımtıl-boz rənglidir. Dəstədə nazik laylı vulkan

külüaraqtları var. Laylarda bitki qahqlarına rast gəlinir. 4-cü araqt gillərin və qumdaşlarının növbələşməsi ilə səciyyələnir. Qalınlıq 600 m-ə qədərdir. Ayri-ayri qumdaşlarının qalınlığı 14 m-ə çatır.

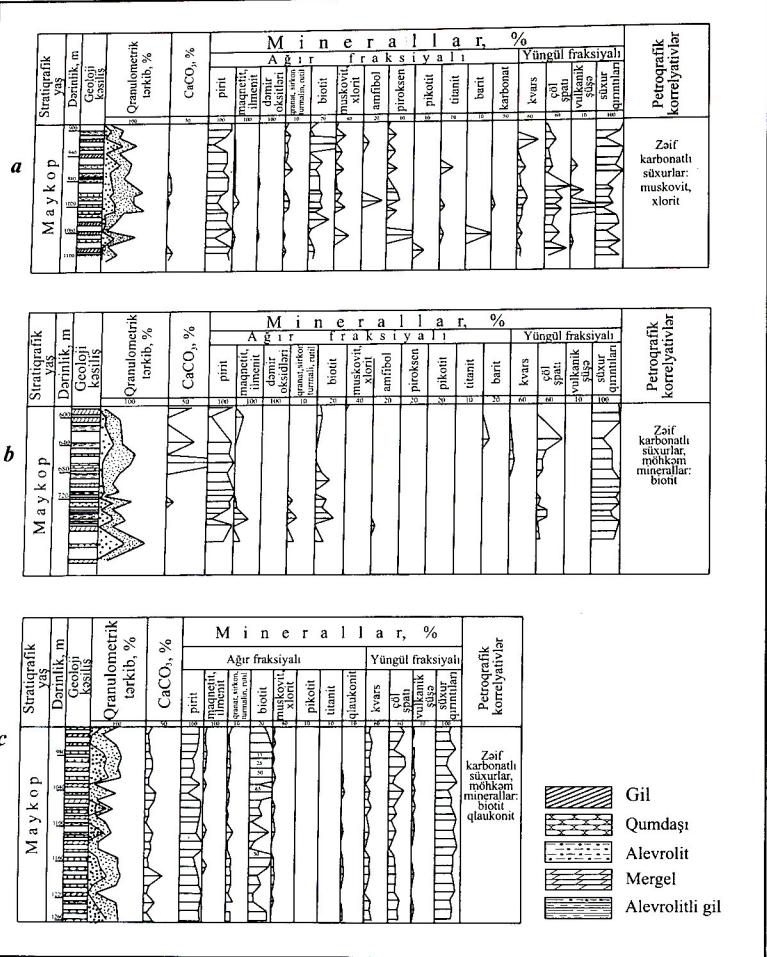
Yuxarıda qeyd edilənlərə əsasən Talyş zonasının Maykop lay dəstəsi litoloji əlamətlərinə görə Alt və Üst səbələrlə ayrılr: Alt şöbə 3-cü və 4-cü lay qatını əhatə edir, qumdaşları və qeyri-karbonatlı gillərin növbələşməsindən ibarətdir. Alt şöbənin ümumi qalınlığı 675 m-dir.

Üst şöbə 2-ci və 1-ci lay qatını özündə birləşdirir. Əsasən qəhvəyi-qonur, boz rəngli, qeyri-karbonatlı, qismən qumlu gillərdən ibarətdir. Bu laylarda gillərdə dolomitləşmiş mergellərə rast gəlinir. Şöbənin üst hissəsi konqlomerat, gil və qumdaşlarının növbələşməsindən ibarətdir.

Bu rayonda xüsusiələ gil sükurları dominantlıq edir (şəkil 2). Maykop çöküntülərində qumlu sükurların qalınlığı Talyş dağ silsiləsinin mərkəzi hissəsində cənub-şərq istiqamətinə doğru artır [3].

Lənkəran mümkün neftli-qazlı rayonunda Maykop çöküntülərinin qidalanma mənbəyi Kiçik Qafqaz və Talyş dağ silsiləsidir [4].

Maykop lay dəstəsi bir sıra quyularla açılmışdır. Tumarxanlı sahəsində qazılmış 26 №-li quyu

Şəkil 2. Cəlilabad öncəkəliyinin sahələri üzrə Maykop çöküntülərinin petroqrafik xüsusiyyətlərinin qrafik təsviri:

a – Tumarxanlı sahəsi (quyu № 14, 20, 26, 35, 36, 37, 38, 40, 41), b – Ləzran sahəsi (quyu № 5, 6, 7, 8, 9), c – Ağdaş-Ləzran sahəsi (quyu № 77, 87, 89, 93)

məlumatlarına əsasən Maykop lay dəstəsinin yuxarı hissəsi təxminən 150 m qalınlığında açıq-boz rəngli, zəif sementləşmiş qumdaşları laylarından ibarətdir. Bu lay dəstəsi Uzuntəpə sahəsinin 8 №-li quyu kəsilişində daha çox qalınlığa malikdir. Litoloji cəhətdən Maykop çöküntülərinin alt hissəsi boz, mavi rəngli gil və gilli qumdaşı, qum və mergel, 3–4 m qalınlıqlı tuflu qumdaşları ilə verilmişdir. Kəsilişin bir qədər yuxarısı 120 m qalınlıqlı porfirit və bazalt səxurları isə iri qalınlıqlı gil, gilli qumdaşları, tuflu qumdaşları ilə səciyələnir. Quyularla açılmış Maykop çöküntülərinin

ümumi qalınlığı 540 m-ə çatır.

Maykop səxurlarının mineraloji tərkibinin öyrənilməsi terrigen səxurlarının qidalanma mənbəyini müyyəyə etməyə imkan verir [5]. Sahadə çökəmə səxur qatından başqa maqmatik: effuziv və intruziv səxurlar da iştirak edir.

Mürəkkəb və qarışq tərkibli vulkanogen-çökəmə səxurların tərkibinin öyrənilməsi bu komplekslərin petroqrafik xüsusiyyətlərini müfəssəl təhlil etməyə imkan verir. Şirinsu, Şərəfxanlı, Tumarxanlı, Novruzallı, Cələyir sahələrindən qazma zamanı götürülmüş Oliqosen-Miosen səxurla-

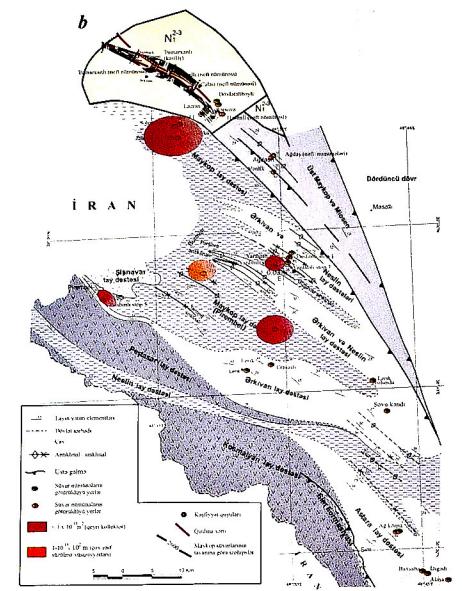
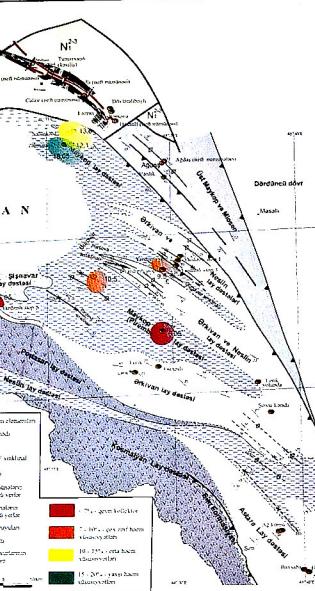
Mineraloji tərkib	Sahə və mineralların miqdari, %						
	Tumarxanlı gilli səxurlar, (42 analiz) Qumlu səxurlar, (21 analiz)	Ləzran gilli səxurlar, (17 analiz) Gilli səxurlar, (32 analiz)	Ağdaş-Ləzran Qumlu səxurlar, (21 analiz) Gilli səxurlar, (32 analiz)	Ağdaş Gilli səxurlar, (32 analiz)	Uzuntəpə Qumlu səxurlar, (7 analiz) Gilli səxurlar, (16 analiz)		
CaCO ₃ -ün miqdari	2.4	130	6.4	6	7.3	12.7	12
Fraksiya > 0.25 mm	1.41	2.6	10.7	1.71	0.6	31.1	11.9
0.25-0.1 mm	6.66	10.38	19.1	6.65	0.37	12	11.1
0.1-0.01 mm	19.39	21.35	23.1	24	27.44	14.5	7
< 0.01 mm	72.54	65.67	47.1	67.64	71.39	42.4	70
<i>Yüngül fraksiyalar, %</i>							
Kvars	7	3.1	10.27	4.4	7.3	-	1.2
Cöllə spatu	22	10.1	29.30	21.7	12.7	0.8	1.3
Vulkanik şüsha	1.7	-	2	0.7	<0.01	2.5	2
Qırıntı səxurları və gil mineralları	69.3	86.8	58.23	73.2	80	96.7	95.5
<i>Ağır fraksiyalar, %</i>							
Pirit	73.7	81.5	61	82	88.7	11	17.2
Maqnetit, ilmenit	3.7	7.2	6.6	2.7	4	14	7.2
Filiz olmayan qeyri-şəffaf minerallar	3	6.4	1.4	0.5	0.7	-	<0.1
Dəmir oksidləri	1.8	0.9	0.2	0.1	0.3	3.2	3.5
Qranat	0.2	-	0.1	0.1	<0.01	-	-
Sirkon	0.7	0.7	1	0.7	0.3	<0.1	-
Turmaliin	0.3	-	<0.01	-	<0.01	-	-
Rutil	<0.1	-	<0.01	-	-	-	-
Biotit	9.5	2.9	27	16	2.9	-	2.8
Muskovit, xlorit	3.6	-	1.2	0.6	2.7	1.1	2.2
Hornblend	-	-	0.2	<0.1	-	0.5	3.8
Piroksen	-	0.4	0.1	0.3	-	56.2	48.1
Epidot, soizit	0.7	<0.01	0.5	<0.1	0.1	4.2	7.8
Pikotit	1.7	-	-	-	-	-	-
Titanit	0.4	-	-	-	-	-	-

rinin mineraloji tədqiqatları aparılmışdır. Maykop çöküntüləri şimalda Alaşar-Burovar dağ silsiləsində (Göytəpə dərəsində), cənubda Vəşəru, Lənkərançay, Konjavuçay dərələrində kəsilişlərdə yer üzərinə çıxır [6]. Maykop səxurları kəşfiyyat quylarının hamisində aşkar olunmuşdur (cədvəl).

Ağdaş-Ləzran və Uzuntəpə sahələrinin quyu kəsilişlərində əsasən qumlu-alevrilliyi səxurlara rast gəlinir (bax: şəkil 2). Onların rəngi tünd boz və qara olmaqla, narin və inca dənəlidir. Kalsium karbonatın miqdari (CaCO_3) 6.4 %-dən (Ağdaş-Ləzran) 12.7 %-dək (Uzuntəpə), qumlu-alevrilliyi fraksiyanın miqdari 52.9 %-dən (Ağdaş-Ləzran) 57.6 %-dək (Uzuntəpə) dəyişir. Səxurların tərkibində yüngül fraksiyalardan cöllə spatlari (0.8–29.5 %) və vulkan şüşələri (2–2.5 %), ağır frak-

siyalar isə piroksen (56.2 %), biotit (27 %), maqnetit, ilmenit (14 %-dək), epidot, soizit (4.2 %) minerallarına, nadir hallarda qranat (0.11 %) və dəmir oksidlərinə (3.2 %) rast gəlinir (bax: cədvəl, şəkil 2).

Gilli səxurlar Tumarxanlı, Novruzallı, Ləzran, Ağdaş və Uzuntəpə kəsilişlərində geniş yayılıraq, qum və qumdaşı araqatlı boz və ya tünd boz rəngli çox sıxlışmış səxurlardan ibarətdir. CaCO_3 -ün miqdari 0.1–30 % arasında dəyişərək, şimaldan cənub-şərq istiqamətinə doğru artması müşahidə olunur. Kəsilişdə gilli səxurların orta miqdari Tumarxanlı kəsilişində 2.4 %, Ləzran-13 %, Ağdaş-6 %, Uzuntəpə sahəsində isə 12 %-dir (bax: şəkil 2). Gilli səxurların mineraloji tərkibi qumlu-alevrilliyi səxurlarda olduğu kimidir. Yüngül frak-

Şəkil 3. Yardımlı sinklinoriumun və Burovar antiklinoriumun Alt Maykop lay dəstəsi çöküntülərində məsaməliyin (a) və keçiriciliyin (b) paylanması, $10-15 \text{ m}^2$ (Geoloji xəritə Vinsent və b. məqaləsindən, 2005)

siyalardan: sükür qırıntıları və gil mineralalar qrupu geniş yayılmışdır (orta miqdari 69.3 %-dən (Tumarxanlı) 95.5 %-dək (Uzuntəpə)), kvars (7.3 %), çöl şpatı (22 %), sükürün tərkibində olan ağır fraksiyalar: pirit (Ləzran 7.2 %, Ağdaş 88.7 %, Uzuntəpə 17.2 %), biotit (Tumarxanlıda 2.9 %), muskovit, xlorit, epidot, barit, pikotit mineralarına rast gəlinir (bax: cədvəl).

Çöküntülerin kollektor xüsusiyyətlərinin müüm göstəricilərindən biri onların qranulometrik tərkibidir [7]. Üç tip – qumdaşı, alevrolit və gil sükurlarının fraksiyaları öyrənilmişdir. İri qalınlıq Cəlayir, Tumarxanlı və Novruzallı sahələrdə açılmışdır. Bu quyulardan götürülmüş kern nümunələri tədqiq olunmuşdur.

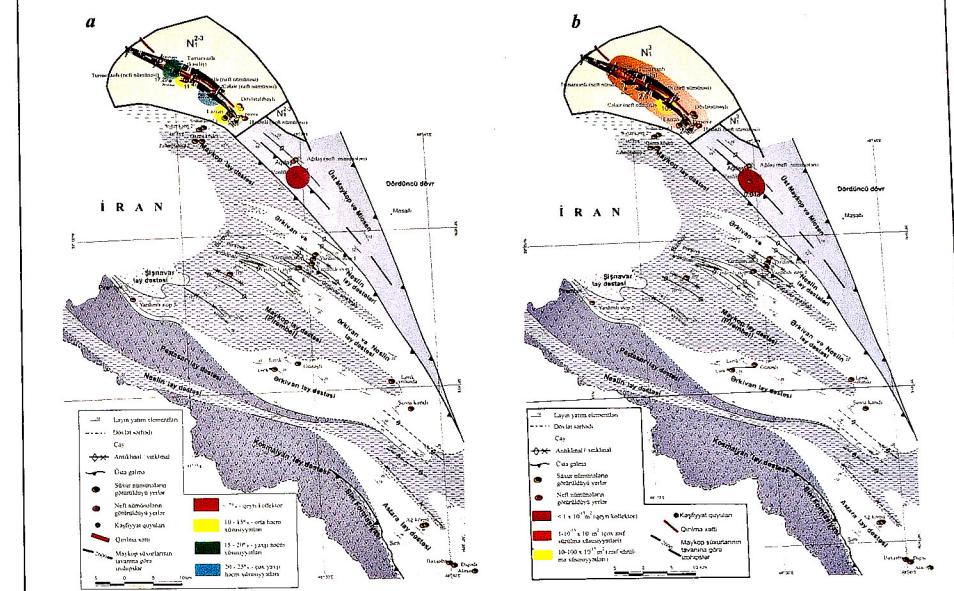
Şirinsən sahəsində Maykop çöküntüleri qırışığın şimal-qərb qanadında açılmışdır. Lay dəstəsinin qalınlığı 50 m-ə qədərdir. Maykop lay dəstəsi gillər, qumdaşları, sıxlasmış və pis çəsidlənmiş tuftu qumdaşı ilə səciyyələnir. Qumdaşları zəif çəsidlənmiş klastik materiallarla xarakterizə olunur. Qranulometrik tərkibin >0.25 , $0.25-0.1$, $0.1-0.01$ və $<0.01 \text{ mm}$ fraksiyalarının orta miqdari uyğun olaraq, 8.55, 20.48, 24.27 və 46.54 %-dir. Bu onu göstərir ki, həmin sükurlarda gilli fraksiya geniş yayılmışdır və alevrit ilə birgə sükurun 70 %-ni təşkil edir.

Sükurlarda karbonatlığın paylanması heç bir qanuna uyğunluq müşahidə olunmur. Tumarxanlı sahəsi üzrə sükurlarda karbonatlıq 6 %-dir, digər ikisində isə 1 % təşkil edir. Qumdaşlarında orta karbonatlıq 2 %-dir. Qranulometrik tərkibin görə qumdaşı-alevrolit sükurları pis çəsidlənmişdir. Onlarda gil fraksiyاسının miqdari çoxdur (bəzən 48 %-ə yaxınlaşır). 0.25–0.1 mm fraksiyاسının miqdari 0–50.2 % intervalı daxilində dəyişir. Strukturun şimalına doğru qumluqluq artır. Ən yüksək qumluqluq Cəlayir sahəsində qeyd alımb. Gillilik isə tədqiqat sahəsinin cənub və cənub-qərbdə istiqamətində artır.

Alt Maykop çöküntülərində sükurların tutum xüsusiyyətləri yaxşılaşır. Belə ki, məsaməlik 12.1 %-dən 18.05 %-dək dəyişir (Soltankənd, Zəhmətabad çıxışları) (şəkil 3, a). Yardımlı sinklinoriumunda bu göstərici 10 %-ə qədərdir və çox zəif tutum xüsusiyyəti kimi xarakterizə olunur.

Tədqiqat rayonunda Alt Maykopun sükurlarının süzülmə xüsusiyyəti çox pis kollektoruğa malikdir (şəkil 3, b). Praktiki olaraq bu göstərici hər yerde $1 \cdot 10^{-15} \text{ m}^2$ -dir, yalnız Jiy kəsilisi istisna təşkil edir ($10 \cdot 10^{-15} \text{ m}^2$). Beləliklə, Alt Maykopun qumdaşlarının kollektor xüsusiyyətini mənfi kimi xarakterizə etmək olar.

Alt Maykop qumdaşlarının əksinə olaraq, Üst

Şəkil 4. Cəlilabad çöküklünün Üst Maykop lay dəstəsi çöküntülərində məsaməliyin (a) və keçiriciliyin (b) paylanması, $10-15 \text{ m}^2$ (Geoloji xəritə Vinsent və b. məqaləsindən, 2005).

Maykop qumdaşlarının süzülmə-tutum xüsusiyyəti orta-yaxşı olması ilə xarakterizə edilir (şəkil 4).

Tumarxanlı, Cəlayir, Novruzallı və Ləzran strukturlarında məsaməlik 13.3–26.3 % arasında dəyişir. Bu Üst Maykop sükurlarının tutum xüsusiyyətinin orta-yaxşı olduğunu göstərir. Keçiriciliyi isə çox zəif kimi xarakterizə etmək olar. Beləliklə, Burovar antiklinoriumun Üst Maykop qumdaşlarını zəif-orta kimi xarakterizə etmək olar.

Üst Maykop kollektorları orta tutum, lakin çox zəif süzülmə qabiliyyətinə malik çöküntülər kimi xarakterizə olunur. Ümmülikdə, bu sükurlar zəif, bəzən orta kollektor xüsusiyyətinə malik çöküntülər kimi səciyyələndirilir.

Beləliklə, Maykop çöküntüleri üzrə təbii çıxışlardan və eyni zamanda quyulardan götürülmüş kern nümunələrinin petroqrafik tərkibini və kol-

lektorluq xüsusiyyətini təhlil edərək aşağıdakı nəticələrə gəlmək olar:

- bu çöküntülər şaquli və üfüqi istiqamətdə fasial dəyişikliyə məruz qalmışdır. Maykop lay dəstəsinin alt hissəsi gilli, üst hissəsi isə qumlu və tuflu fasiyalarla səciyyələnir;
- pirit, çöl şpatı, piroksen və biotitin miqdarnın yüksək olması müşahidə olunur;
- sükurlar pis çəsidlənmişdir;
- qumlu layların çox sıxlaması kollektor xüsusiyyətlərinə təsir edir;
- sükurlar zəif əhəngdaşlıdır;
- Üst Maykop qumdaşlarının süzülmə-tutum xüsusiyyəti Alt Maykopla müqayisədə daha yaxşı olması ilə xarakterizə olunur;
- rayonun şimal-qərb hissəsində Maykop sükurlarında qumluqluq artır;
- Üst Maykop çöküntüleri orta kollektor xüsusiyyətinə malikdir.

Ədəbiyyat siyahısı

1. Геология Азербайджана, т. I, Стратиграфия / гл. ред. А.А.Ализаде. – Баку: Нафта-Пресс 1997, с. 636.
2. Bakirov A.A. i dr. Геологические условия формирования и размещения зон нефтегазонакопления. – М.: Недра, 1982.
3. Эфендиев М.А. Майкопский бассейн Азербайджана в глобальном палеогеографическом и палеотектоническом контексте // Азербайджанское нефтяное хозяйство, 2006, № 4, с. 7-12.
4. Xeyirov M.B., Babazade F.A. Dilbazi Z.Q. və b. Neft yataqlarının işlənməsi ilə sükurların litoloji xüsusiyyətlərinin təsiri // Azərbaycan neft təsərrüfatı, 1992, № 5, s. 19-25.
5. Xeirov M.B., Saforov R.A. Влияние постседиментационных изменений пород-коллекторов на их физические свойства // Азербайджанское нефтяное хозяйство, 1998, № 2-3, с. 1.
6. Seidov A.G. Litologo-mineralogicheskaya kharakteristika i usloviya obrazovaniya otlozhenii Maykopskoy svity Azerbaidzhana / A.G. Seidov. – Baku: Aznefteizdat, 1962, 281 s.
7. Xeyirov M.B., Gulyev I.S., Feyzullayev A.A. O vozmozhnoy neftegazonosnosti glinistykh porod Azerbaidzhana // Izvestiya NANA ser. "Nauki o Zemle", 2005, № 4, с. 3-10.

References

1. Geologiya Azerbaidzhana, t. I, Stratigrafiya / gl. red. A.A. Alizade. – Baku: Nafta-Press, 1997, s. 636.
2. Bakirov A.A. i dr. Geologicheskie usloviya formirovaniya i razmeshcheniya zon neftegazonakopleniya. – M.: Nedra, 1982.
3. Efendiiev M.A. Maykopskiy bassein Azerbaidzhana v global'nom paleogeograficheskom i paleotektonicheskom kontekste // Azerbaidzhanskoe neftyanoe khozaistvo, 2006, No 4, s.7-12.
4. Kheyirov M.B., Babazade F.A., Dilbazi Z.G. ve b. Neft yatagalarinin ishlenmesi ile sukhurlarin litolohi xususiyetlerinin tesiri // Azerbaijan neft teserrufati, 1992, No 5, s. 19-25.
5. Kheirov M.B., Safarov R.A. Vliyanie postsedimentatsionnykh izmeneniy porod-kollektorov na ikh fizicheskie svoistva / Azerbaidzhanskoe neftyanoe khozaistvo, 1998, No 2-3, s. 1.
6. Seidov A.G. Litologo-mineralogicheskaya kharakteristika i usloviya obrazovaniya otlozheniy Maykopskoy svity Azerbaidzhana / A.G. Seidov. – Baku: Aznefteizdat, 1962, 281 s.
7. Kheyirov M.B., Gulyev I.S., Feyzullayev A.A. O vozmozhnoy neftegazonosnosti glinistykh porod Azerbaidzhana // Izvestiya NANA, ser. "Nauki o Zemle", 2005, No 4, s. 3-10.